Aan: de burgemeester van de gemeente Rotterdam,
mevr. drs. C. Schouten,
Postbus 6575,
3002 AN Rotterdam.

Van: i,

Betreft: Oranjebonnen & iedere stem telt?

Hoek van Holland, 15 september 2025

Beste mevrouw Schouten,

Ik heb indertijd met verbazing kennisgenomen van de ongekende schaamteloosheid om Rotterdam kandidaat te stellen voor de verkiezing tot European Capital of Democracy 2026[1]. Begrijpelijkerwijs is Rotterdam dat niet geworden[2]. Het zou immers een gotspe geweest zijn.

Het opkomstpercentage bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2022 bedroeg in Rotterdam slechts 38,9 %. Nog geen 40 % van de kiesgerechtigen heeft de moeite genomen om een gang naar de stembus te maken. Daarbij dient in aanmerking genomen te worden dat de winnaar ook een verliezer was en behoort tot de partijen die vist in de vijver van gefrustreerden[3].

Het opkomstpercentage bij de wijkraadsverkiezingen in 2022 bedroeg in Hoek van Holland[4] slechts 42,93 %, terwijl in Hoek van Holland er voor de gemeenteraadsverkiezingen 44,77 % van het aantal kiesgerechtigden de moeite nam om een vakje op het stembiljet in te vullen[5]. Het animo om zich beschikbaar te stellen voor een positie in de Hoekse wijkraad was dermate gering dat er 11 kandidaten waren voor 11 zetels[6]. Dit leidde natuurlijk later tot problemen[7].

Vervolgens is er een “kwalitatief” onderzoek[8] verricht naar de lage opkomstcijfers bij de Rotterdamse gemeenteraads- en wijkraadsverkiezingen. Er was kennelijk enige onrust over de legitimiteit van het Rotterdamse stadsbestuur. Inmiddels blijkt dat de aandacht voor de 3 R’s (**R**esponsiviteit, **R**echtvaardigheid en **R**esultaten) slechts van korte duur was.

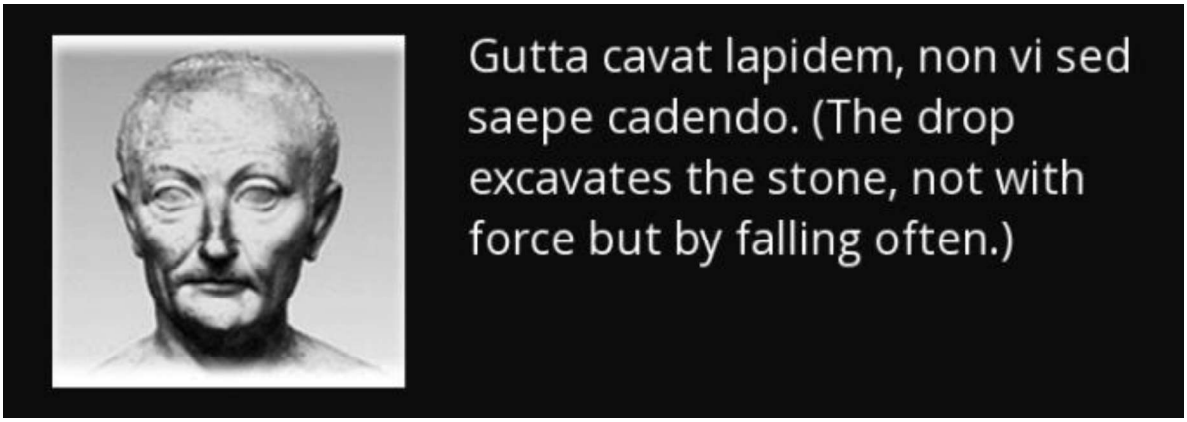
---

[1] https://gemeenteraad.rotterdam.nl/Reports/Document/3dcfd180-43ef-4aa4-ad05-811a6f3baf85?documentId=3fb585f4-5214-4e27-b1c7-3a85721bd657
[2] https://gemeenteraad.rotterdam.nl/Reports/Document/31ae9d7c-b09d-4f25-aa1d-8658595b1fb8?documentId=34387ff1-2fca-4359-8f44-3ec0904fdd55
[3] https://openrotterdam.nl/definitieve-uitslag-verkiezingen-leefbaar-rotterdam-grootste-partij-en-grootste-verliezer/
[4] https://uitslagen.stembureausinrotterdam.nl/wijkraadsverkiezing_2022/wijken/hoek_van_holland
[5] https://www.rodi.nl/hoekvanholland/291377/zo-stemde-hoek-van-holland
[6] https://www.rodi.nl/hoekvanholland/290852/voorlopige-uitslag-wijkraadsverkiezingen
[7] https://www.rijnmond.nl/nieuws/1842693/hoekenezen-willen-niet-in-dorpsraad-loting-voor-nieuwe-leden-levert-alleen-maar-afwijzingen-op
[8] https://gemeenteraad.rotterdam.nl/Agenda/Document/a35a32d6-4923-4572-b22f-a61ee0380ed7?documentId=d127eefa-4dfd-4f0b-b46a-d6011c5fab9c&agendaItemId=9a6e388b-9cf0-44ea-b91e-c1e781a06bbb

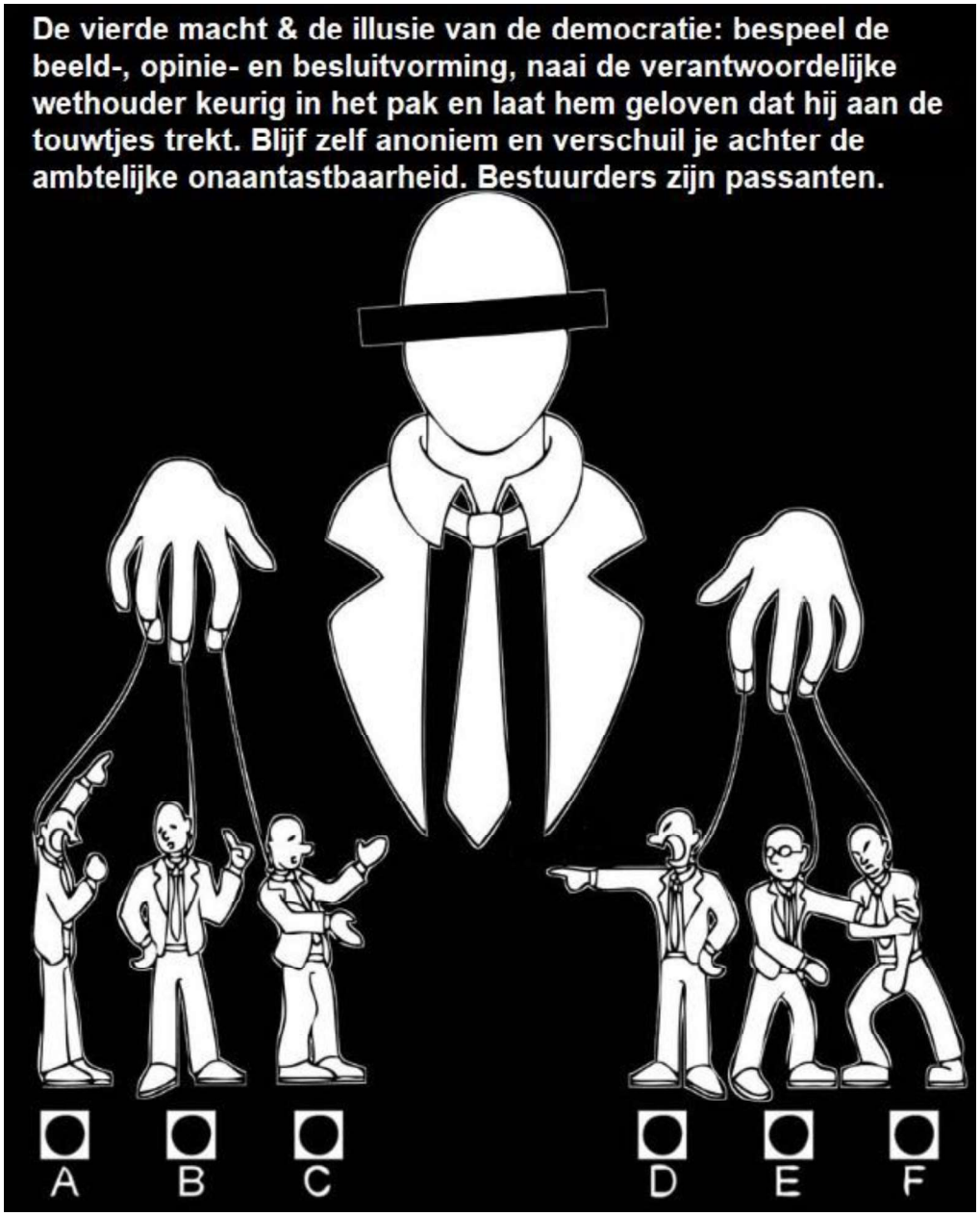
In dit kader zal ik mij tot Hoek van Holland beperken, mede omdat ik in het verleden bestuurder van de toenmalige deelgemeente Hoek van Holland mocht zijn (***bijlage 1***). Hieruit blijkt het volgende:

- **Responsiviteit** staat voor het serieus nemen van bewoners en hun zorgen, opvattingen en ideeën. Niet alleen door te luisteren, maar ook door politieke en ambtelijke afwegingen te verantwoorden. Vooral als niet tegemoet wordt gekomen aan wat bewoners belangrijk vinden. Wat is er gebeurd met de wensen voor Hoek van Holland in de afgelopen 25 jaar in het algemeen en het buitengebied in het bijzonder?
- **Rechtvaardigheid** gaat over een overheid die eerlijk en transparant handelt. Zo min mogelijk verschil maakt tussen mensen, zodat ze ervaren dat "de gemeente" er is voor iedereen en dat iedereen meetelt. Hoe eerlijk en transparant is het handelen van "de gemeente" in de afgelopen 25 jaar geweest voor Hoek van Holland in het algemeen en het buitengebied in het bijzonder?
- **Resultaat** betreft de concrete aanpak van grote en kleine problemen. Doen wat nodig is en de voortgang en resultaten zichtbaar maken voor bewoners. Er is daadkracht nodig bij de aanpak van problemen en beloften, toezeggingen, etc. dienen te worden waargemaakt en genomen besluiten dienen te worden uitgevoerd. Hoe daadkrachtig is "de gemeente" in de afgelopen 25 jaar geweest voor het dorp Hoek van Holland en de Hoekse Oranjebuitenpolder en Bonnenpolder? Hoe is het gesteld met de uitvoering van genomen besluiten in tijd, geld en gestelde publieke doelen en maatschappelijke resultaten? Wat is de impact hiervan geweest op de zakelijke en persoonlijke levens van de mensen die hierdoor getroffen werden?

De antwoorden op de hierboven gestelde vragen kunnen in Hoek van Holland beantwoord worden en verklaren dus ook de afname van het opkomstpercentage. Dit hele trieste proces van een afnemend vertrouwen in het functioneren van de lokale overheid is voorts versterkt door de ontmanteling van de lokale democratie met het opheffen van het deelgemeentebestel en vervolgens de gebiedscommissies. Het verklaart ook waarom de kandidaatstelling voor de wijkraad tot het armoedige resultaat van 11 kandidaten voor 11 zetels heeft geleid. Terwijl Hoek van Holland ruim voldoende inwoners kent met een goed opleidingsniveau, goede functies en een maatschappelijke bereidheid om zich in te zetten in plaatselijke organisaties trekt men de neus op voor een positie als lid van een nietszeggende wijkraad. Met het toekennen van een ruime vergoeding per bijgewoonde vergadering verleidt men niet mensen die beschikken over zelfrespect. Met het wegnemen van duidelijke taken, bevoegdheden en budgetten welke ooit waren toegekend aan de deelgemeenten heeft men ook het vertrouwen in "de gemeente" weggenomen. Het zijn de druppels geweest die de steen hebben uitgehold.

Hoek van Holland legt electoraal geen gewicht in de schaal bij de grote stad Rotterdam, ligt op ruim 30 kilometer van het bestuurscentrum en is gemarginaliseerd in de gekozen opzet van “democratische vernieuwing”. Het adagium bij de ideeën voor een stadsprovincie (“Regionaal wat regionaal moet en lokaal wat lokaal kan”) heeft plaatsgemaakt voor een centralistische wijze van besturen waarbij een wijkraad vooral een democratische fopspeen is om een illusie in stand te houden van participatie, inspraak en medezeggenschap. In werkelijkheid is vooral de ambtelijke macht groter geworden.

Die ambtelijke macht maakt het ook mogelijk dat een amtenaar van de gemeente Rotterdam trots in een vakblad kan vertellen over de rol die hij kan spelen bij het “*geregisseerd ontwaarden*” van een gebied (***bijlage 2***), een andere ambtenaar meldt zich te laten inspireren door het sjamanisme ***(bijlage 3***) en weer een andere ambtenaar zich enerzijds inzet voor ketikoti en anderzijds een moderne vorm van slavernij faciliteert (***bijlage 4***). Dit alles laat zich niet herkennen in een vastgesteld coalitieprogramma en is evenmin gebaseerd op bepaalde politieke principes en/of een religieuze overtuiging. Toch wordt het getolereerd door bestuurlijk Rotterdam. Daarmee vervreemdt men de kiezers van zich.

Het zegt ook iets over welke waarde er kan worden toegekend aan ambtelijke functionerings- en beoordelingsgesprekken. Voorts maakt het ook duidelijk hoe bestuurlijk opportunisme een fatale rol kan spelen in de zakelijke en persoonlijke levens van burgers. Waar ligt immers de grens bij het leveren van een bestuurlijke inspanning als het gaat om het te bereiken electoraat? Die grens is voor Hoek van Holland als dorp van plusminus 10.000 inwoners al minimaal, maar voor het buitengebied van Hoek van Holland speelt het beperkte aantal betrokken bewoners helemaal geen rol.

Gaat het in de Bonnenpolders om de kracht van de argumenten of de macht van het getal?

Is dit gebied en de mensen die zich daarbij betrokken voelen electoraal interessant genoeg?

Hoe kan het ontnemen van een toekomstpersectief en het opofferen van goedwillende burgers en ondernemers gerechtvaardigd worden door een partij-, verkiezings- of coalitieprogramma?

Op basis van welk politiek principe en/of religieuze overtuiging is het bewust schade toebrengen aan de zakelijke en persoonlijke levens van goedwillende burgers en ondernemers d.m.v. "*geregisseerd ontwaarden*" gebaseerd? Wat vraagt het aan empatisch vermogen om zich de impact van bestuurlijke besluitvorming op de zakelijke en persoonlijke levens van mensen die het treft te kunnen voorstellen? Wat vraagt het aan intellectuele kwaliteiten om zich niet alleen een oordeel te vormen over een enkele stap, maar ook over de route waar deze stap een onderdeel van uitmaakt? Is het niet zo dat raadsleden en wethouders er recht op hebben om tijdig, volledig en juist te worden geïnformeerd? Waarom wordt het acceptabel geacht als dit niet gebeurd? Denkt men nu echt dat men in het stadhuis te Rotterdam de waarheid in pacht heeft en een Hoekse situatie beter kan beoordelen dan in Hoek van Holland zelf?

In de wijze waarop men kiezers van zich vervreemdt, toont men ook een hautaine en regenteske stijl van besturen. Men matigt zich een oordeel over kwesties aan zonder voldoende kennis van een dossier en zonder voldoende inbreng van betrokkenen. Met een satanisch genoegen worden laatsgenoemden gemarginaliseerd als men niet beschikt over de ambtelijke gunfactor. Het credo "**het gaat er niet om wie je bent, maar wie je kent**" is leidend. In de contacten met ambtelijk Rotterdam zijn een gedegen opleiding, vakmanschap, ondernemerschap en maatschappelijke opstelling van ondergeschikt belang. Men laat zich graag verleiden door "wolven in schaapskleren" waarbij men het behalen van publieke doelen en maatschappelijke resultaten uit het oog verliest door het gebrek aan een moreel kompas.

De situatie in het buitengebied van Hoek van Holland laat zien dat het vooral private belangen zijn die de besluitvorming domineren, men is vooral giraal gemotiveerd en daarbij is men bereid is om dit alles krampachtig te camoufleren met argumentatieve willekeur. De afwezigheid van een moreel kompas wordt gecamoufleerd door zich als "gutmensch" te willen profileren. Dit toneelstukje is doorzien.

Het bespelen van de bestuurlijke besluitvorming gebeurt met ambtelijke spindoctors, “mineurs” om mogelijke “bommetjes” onschadelijk te maken en “oliemannetjes” om een besluitvormingsproces vlot te laten verlopen. Bestuurlijk behoort men zich daarvan bewust te zijn. Het vereist een intellectuele bekwaamheid om dit cynische en calculerende ambtelijke spel te doorzien. Het vereist ook een moreel kompas om niet uit koers te raken en zich niet stap voor stap te laten meenemen op een irreversibele route naar een ambtelijk gewenst doel. Een alertheid op “witteboordencriminaliteit”[9] met daarbij een oog voor het ambtelijk toeredeneren, toerekenen en toetekenen naar een ambtelijk gewenst doel is bestuurlijk absoluut noodzakelijk om de eigen integriteit te bewaken en geloofwaardigheid te bewaren.

De wijze waarop men bijv. de Erven van Rijckevorsel in een reeks van jaren heeft gefaciliteerd bij het vrij van langdurige pacht krijgen van hun agrarische vastgoed in de Bonnenpolder om het vervolgens voor een waarde - 9 euro/m2![10] - welke aanzienlijk boven de reguliere waarde[11] ligt voor agrarische gronden nabij een Natura-2000 gebied is in Hoek van Holland niet geheel onopgemerkt gebleven, maar laat de onverschilligheid in het stadhuis aan de Coolsingel in Rotterdam ook zien. Dit wordt ook duidelijk gedemonstreerd bij het zogenaamde “saneren” van het gemeentelijk perceel aan de oostzijde van het Nieuw-Oranjekanaal[12]. Het dossier Oranjeheuvel toont aan hoe achtereenvolgende wethouders werden meegenomen op een traject dat heeft geleid tot de huidige hoop verontreinigde grond als publiek “resultaat” waarbij helaas ook de Rekenkamer Rotterdam heeft verzuimd om door te vragen (***bijlage 5***). Dit alles zijn geen op zichzelf staande incidenten, maar vormen een patroon welke behoort bij een verziekte organisatiecultuur. Tegen zoveel institutionele slechtheid is een enkel individu niet opgewassen. Van bescherming tegen dit soort overheidsfunctionarissen is geen sprake.

Overheidsfunctionarissen behoren “civil servants” te zijn c.q. “dienaren van de samenleving”.
Er behoort oog te zijn voor het bereiken van publieke doelen en maatschappelijke resultaten. Helaas blijkt het ambtelijk apparaat van de gemeente Rotterdam te beschikken over individuen die meer oog hebben voor wat private belangen van commerciële partijen. Men kijkt daarbij naar een medemens zoals een roofdier kijkt naar zijn (toekomstige) prooi. Men kijkt daarbij naar burgers en ondernemers als consumenten die mogelijk een product willen afnemen. De introductie van een commerciële partij in de Bonnenpolder die grafrechten wil verkopen is daarvan een expliciet voorbeeld. De ooit gestelde publieke doelen worden daarop aangepast en de oorspronkelijke bewoners en ondernemers worden terzijde geschoven. De ambtelijke gunfactor ligt bij de commercie, geld is het “leitmotiv” en al het andere wordt daaraan ondergeschikt gemaakt. Met quasi-vroomheid, nep-betrokkenheid en duidelijk voorgewende deskundigheid wordt dit alles gecamoufleerd. Met een geconstrueerd verhaal plus een achterliggende marketingstrategie wordt getracht naïeve volksvertegenwoordigers te overtuigen om vervolgens het consumentenvolk over te halen een “natuurgraf” te kopen om zichzelf een goed gevoel te geven en de commerciële ondernemer[13] in kwestie te belonen voor zijn “greenwashing”.

Terwijl iedere arts weet dat kwaadaardige cellen in een vroegtijdig stadium bestreden moeten worden om een verdere aantasting van het lichaam te voorkomen; terwijl iedere agrariër weet dat onkruid in een vroegtijdig stadium besteden moet worden om te voorkomen dat een heel perceel overwoekerd wordt, is men bij de ambtelijke organisatie van de gemeente Rotterdam niet in staat om individuen die zich niet waarachtig als “civil servant” gedragen uit hun functie te zetten. Het maakt ook duidelijk dat er geen enkele waarde kan worden toegekend aan functionerings- en beoordelingsgesprekken.

---

[9] https://nl.wikipedia.org/wiki/Witteboordencriminaliteit
[10] https://rotterdam.raadsinformatie.nl/document/7282626/1/s19bb000903_3_43459_tds
[11] https://www.boerderij.nl/grondprijs-in-natura-2000-gebied-bijna-30-lager
[12] https://rotterdam.raadsinformatie.nl/document/4118486/4
[13] https://drimble.nl/bedrijf/s-hertogenbosch/60716509/natuurbegraafplaats-staelduinen-bv.html

In de democratie geldt dat de meerderheid plus één bepaalt wat er besloten wordt. Voor het vaststellen van de waarheid geldt echter iets anders. Men kan dus democratisch vaststellen dat de aardappelen in Groenland aan bomen groeien, maar dat is daarmee nog geen waarheid. Het is vooral een demonstratie van onbenul; het getuigt van het innemen van een standpunt zonder kennis van zaken. Dit wordt als uiterste kwetsend ervaren door mensen die wél de feiten kennen. Het geneuzel in de Rotterdamse gemeenteraad over het buitengebied van Hoek van Holland toont vooral op een schokkende wijze aan hoe een gebrek aan feitenkennis, daadwerkelijke interesse en betrokkenheid plus het verloochenen van politieke principes en/of een religieuze overtuiging kan leiden tot een besluitvorming die haaks staat op wat ooit als een belangrijk bestuurlijk uitgangspunt werd neergezet en ook werd gebruikt bij het aftreden van het kabinet inzake het falen bij de zogeheten “toeslagenaffaire”.

Verklaring van minister-president Mark Rutte over het aftreden van het kabinet

Publicatie | 15-01-2021

Goedenmiddag,

Een van mijn verre voorgangers als minister-president, Pieter Cort van der Linden, schreef ooit over de taak van de overheid: ‘[De staat] dringt de overmoedigen terug, beschermt de zwakken, verdeelt de risico’s, en stelt zich in het haastig gedrang aan allen tot gids.’

Dat is een hoge norm en het is duidelijk dat de overheid in het kinderopvangtoeslagdossier niet aan die norm heeft voldaan.

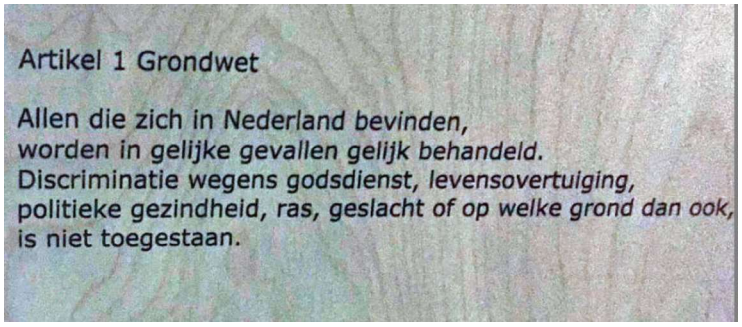
De rechtsstaat moet burgers beschermen tegen een almachtige overheid en dat is hier op een verschrikkelijke manier mis gegaan.

Het rapport van de Parlementaire Ondervragingscommissie Kinderopvangtoeslag is snoeihard, maar fair.

Op alle niveaus, door het hele politiek-bestuurlijk-juridische systeem heen, zijn fouten gemaakt die ertoe hebben geleid dat duizenden ouders groot onrecht is aangedaan.

Maar de politieke verantwoordelijkheid ligt uiteindelijk bij het zittende kabinet en nergens anders.

In de Bonnenpolder werden de overmoedigen niet teruggedrongen en werden de zwakkere niet beschermd. De risico’s werden niet verdeeld en het ontbrak aan een morele gids. Ook artikel 1 van de Grondwet werd terzijde geschoven. Van een gelijke behandeling was geen sprake. De adellijke familie Van Rijckevorsel werd gegund hun weinig edele spel te spelen.

Een duister vastgoedsyndicaat mocht hun verdienmodel inzetten in de Bonnenpolder en dat wat ooit als een cultuurhistorisch waardevol en te beschermen gebied – “landschappelijk en natuurwetenschappelijk waardevol agrarisch gebied” – werd beschouwd, mocht alsnog worden opgeofferd voor een kunstmatig duinbos om een commerciële natuurbegraafplaats mogelijk te maken. Hier wordt vooral Mammon[14] aanbeden en juist partijen die pretenderen zich op religieuze of sociale principes te baseren zouden dit moeten beseffen. Helaas bleek dit niet uit het stemgedrag.

[14] https://nl.wikipedia.org/wiki/Mammon

Met deze hele “poppenkast” ondermijnt men een noodzakelijk vertrouwen in de overheid. In de afgelopen halve eeuw hebben al veel mensen de kerk verlaten en de afgelopen kwart eeuw laat in toenemende mate zien dat er een afkeer ontstaat van “de politiek”. Argenloze burgers en ondernemers worden in een macaber spel met een voor allerlei uitleg vatbaar taalgebruik een bureaucratisch doolhof ingetrokken om vervolgens volledig te verdwalen in juridische haarkloverij.

In september 2000 werd de Stichting de Bonnen opgericht. Spoedig verscheen op de website van deze stichting een zogeheten SWOT-analyse[15] waarbij gewaarschuwd werd voor een proces waarbij er zou worden ingezet op het psychisch en financieel uitputten van de agrarische ondernemers in de Bonnen. Uit de motivatie[16] bleek dat men koos voor een coöperatieve -, constructieve – en positieve houding jegens de overheid. Desondanks werd men vermalen en dat was een bewuste “politieke” keuze.

[15] https://www.debonnen.nl/html/gebiedsvisie.html
[16] https://www.debonnen.nl/html/motivatie.html

In de statuten[17] van deze stichting (***bijlage 6***) is te vinden wat de doelstelling is en kan ieder beschaafd en weldenkend mens constateren dat deze in het verlengde lag van de op dat moment geformuleerde doelstelling van de overheid (***bijlage 7***). Ook in de motivatie[18] toonde deze stichting zich een partner van de overheid bij het bereiken van de indertijd door de lokale en provinciale overheid gestelde pubieke doelen en maatschappelijke resultaten. De geschiedenis toont vervolgens aan hoe deze partij vervolgens werd gemarginaliseerd, hoe de publieke belangen ondergeschikt werden gemaakt aan de private belangen van een commerciële partij plus de vastgoedeigenaren en hoe het adagium "**iedere stem telt**"[19] niet van toepassing werd verklaard op de opvattingen van de Hoekse bevolking.

Ondergetekende behoort tot de categorie die afscheid heeft genomen van het instituut kerk. Inmiddels behoor ik – ondanks de inzet die ik in het verleden in het lokale bestuur heb getoond – ook tot de meerderheid van de Rotterdammers die niet meer gaat stemmen bij lokale verkiezingen. Daarvan heb ik de gemeenteraad van Rotterdam gemotiveerd in kennis gesteld met een schrijven[20] d.d. 1 mei 2022 na eerder geen reactie te hebben mogen ontvangen van uw bestuurlijke voorganger ing. A. Aboutaleb. Helaas kon ook de gemeenteraad van Rotterdam niet het fatsoen opbrengen om een nette reactie te formuleren waarmee wederom het dédain werd gedemonstreerd voor een individuele burger. Van een "democratisch instituut" waar "iedere stem telt" is bij de gemeente Rotterdam geen sprake meer.

Met het krampachtig willen verhullen van de onmacht om de zieke cultuur bij het gemeentelijke cluster Stadsontwikkeling aan te pakken draagt men niet bij aan een mogelijk herstel van vertrouwen in de lokale overheid en beschermt men overheidsfunctionarissen die deze functie niet waard zijn.

---

[17] https://www.debonnen.nl/htlm/statuten.html
[18] https://www.debonnen.nl/html/motivatie.html
[19] https://gemeenteraad.rotterdam.nl/Reports/Document/53051bef-069c-46f3-a631-8b72842765ee?documentId=6f1dc89d-9451-4bba-b44b-e8795b43ffc2
[20] https://gemeenteraad.rotterdam.nl/Reports/Document/488a63a8-c293-473d-ac6a-1aee1a1ab02d?documentId=46f7dfca-6306-41fb-8aef-25c63d9e14d4

De casus Bonnenpolders heeft aangetoond dat goedwillende burgers en ondernemers onvoldoende beschermd werden tegen overheidsfunctionarissen met een geheime agenda waarmee vooral een privaat doel werd gediend. Het heeft voorts aangetoond hoe er creatief werd omgegaan met feiten. In de kaasstolp aan de Coolsingel werd ambtelijke informatie voor waar aangenomen en op deze wijze werd men stap voor stap meegenomen op een route die heeft geleid tot het huidige resultaat. Daarbij werd zelfs geaccepteerd dat een zogenaamd "werkbezoek" feitelijk een promotietour was en werd er met drogredenen en pseudo-argumenten de stem van de meerderheid van de Hoekenezen aan de kant geschoven. Stop dus met het credo dat iedere stemt telt! In Hoek van Holland weet men beter.

Al het uiterlijk vertoon van overheidsfunctionarissen met het daarbij behorende contrast van het werkelijke functioneren toont vooral aan dat waarden en normen die men graag aan de buitenwereld toont niet verinnerlijkt zijn. Er ontstaat dan vanzelf een weerzin tegen de hypocrisie, het achterbakse en het huichelachtige tegen mensen die graag willen doen voorkomen alsof men bezig is met het dienen van een publiek belang en het behalen van maatschappelijke resultaten. Dit alles vormt een interne bedreiging van onze democratie. Graag wijzen politici op de externe gevaren welke onze democratie bedreigen, maar is men blind voor dit interne gevaar. Met het bewust ondermijnen van de geloofwaardigheid van het bestuurlijke functioneren geeft men vrij spel aan destructieve krachten die zich niet laten leiden door een moreel kompas. Met het bewust negeren van feiten en schofferen van betrokken burgers en ondernemers vervreemdt men het electoraat één voor één van zich en dat leidt tot een opkomstpercentage dat vooral etaleert dat een meerderheid van de Rotterdammers niet meer het gevoel heeft dat de waarheid relevant is en dat ook hun stem telt.

Ondergetekende is slechts één van die Rotterdammers en heeft moeten ervaren hoe "men" omgaat met de bezorgde signalen die verzonden zijn (***bijlage 8***) en hoe men is omgegaan met de in de kennis[21] en ervaring[22] die aanwezig was in de Bonnenpolder (***bijlage 9***). De ambtelijk uitgestippelde route heeft ertoe geleid dat er nu geen volwaardig agrarisch bedrijf meer resteert in de Bonnenpolder (***bijlage 10***). Het is daarbij uiterst wrang om te moeten constateren dat er al sprake was van een gecertificeerd en verbreed biologisch landbouwbedrijf (***bijlage 11***) dat bewust is opgeofferd om het vervolgens met de inbreng van een nieuwe partij weer met de inspiratie van een indertijd gepresenteerd bedrijfsplan[23] in ere te herstellen (***bijlage 12***) zonder daarbij in contact te willen treden met deze ervaringsdeskundigen.

[21] https://www.linkedin.com/in/leenvreugdenhil/
[22] https://www.linkedin.com/in/herman-weterings-32380613/
[23] https://rotterdam.raadsinformatie.nl/document/224067/2

Een stuitend gebrek aan ook maar enige kennis inzake het verleden blijkt uit het handhaven van de naam “Hoeve Rijckevorsel”, terwijl dit een gekozen bedrijfsnaam is en duidelijk niet de naam van de boerderij op het adres Bonnenweg 50 betreft. Voorts is inmiddels duidelijk welk verwerpelijk spel de Erven van Rijckevorsel gespeeld hebben en zo heeft het openbaar onderwijs in Hoek van Holland terecht afstand genomen van deze naam die inmiddels synoniem is met respectloos en gewetenloos gedrag van een aan lager wal geraakte adellijke familie die momenteel weinig edel gedrag vertoont.

De actuele situatie op het adres Bonnenweg 50 laat het resultaat zien van het onder regie van de gemeente Rotterdam “geregisseerd ontwaarden” in een reeks van jaren waarbij de woning met een antikraakbewoning gedurende meer dan 18 jaar is uitgewoond, de bedrijfsgebouwen zijn vervallen en het volledige bouwperceel is ontdaan van zijn oorspronkelijke karakter en identiteit. Kenmerkend is de wijze waarop dit is gefaciliteerd door de gemeente Rotterdam door bewust een oogje dicht te knijpen. Een ieder in de Bonnenpolder, in Hoek van Holland en feitelijk het Westland heeft dit zondermeer kunnen aanschouwen. Schokkend is de wijze waarop de Hoekse volksvertegenwoordigers – toch de “ogen en oren van het centrale stadsbestuur” hebben gezwegen over dit gedoogbeleid zoals men ook eerder had gezwegen over de voorkeursbehandeling van de pion van de Erven van Rijckevorsel bij het in gebruik geven van gemeentelijke landbouwgrond door een gemeentelijke ambtenaar (***bijlage 13***) en men zweeg over de ambtelijke leugens bij het gedwongen vertrek van ondergetekende uit de loods aan het Nieuw-Oranjekanaal (***bijlage 14***). Met deze lafheid wint men ook niet aan vertrouwen. Uit het feit dat deze ambtenaren nog steeds op de loonlijst van de gemeente staan, blijkt impliciet de goedkeuring voor dit ambtelijke wangedrag. Ook hiermee wint een bestuur niet aan vertrouwen. De uiterst slechte reputatie van het gemeentelijke cluster Stadsontwikkeling heeft niet geleid tot stevige ingrepen om de cultuur te verbeteren en vooralsnog hobbelt men van “incident” naar “incident” zonder het patroon te willen aanpakken en burgers, ondernemers en organisaties beter te willen beschermen.

De bereidheid om kennis te nemen van de gebeurtenissen in de Bonnenpolder blijkt niet alleen uit het tot zich nemen van de meer dan 700 verzonden brieven, maar ook uit de publicaties op Facebook YouTube en X met de goede zoektermen. Ook het spel van de Erven van Rijckevorsel is duidelijk gedocumenteerd terug te vinden in de sociale media (***bijlage 15***). De gebeurtenissen in de Bonnen vormen een waarschuwing voor een ieder die wenst te kiezen voor een constructieve -, positieve - en coöperatieve houding jegens de overheid om hen te wijzen op de ultieme consequenties hiervan als men te maken krijgt met ambtenaren zonder moreel kompas en een eigen agenda in combinatie met bestuurders zonder voldoende intellectueel overzicht om dit te doorzien en moreel overwicht om dit te bestrijden. Voorts toont deze casus het gedrag van volksvertegenwoordigers die zich gedragen als een windvaan en bereid zijn om hun principes te verloochenen in ruil voor steun aan een wethouder als partij- of coalitiegenoot. Het waarschuwen van medeburgers tegen een onbetrouwbare overheid kan worden beschouwd als een burgerplicht, zoals het een plicht van bestuurders en raadsleden behoort te zijn om de algemene beginselen van behoorlijk bestuur te bewaken en de samenleving te beschermen tegen ambtenaren die hun focus op het publieke doel hebben verruild voor aandacht voor het private belang. Bespaar ons dan ook de nonsens dat “iedere stem telt”. Dat is immers misleiding.

met droeve groet,

Bijlagen:

1. Visitekaartjes bestuurlijk functies deelgemeente Hoek van Holland,
2. Het ambtelijke instrument “geregisseerd ontwaarden”,
3. Ambtelijk functioneren & sjamanisme,
4. Ambtelijk functioneren & ketikoti,
5. Uit het rekenkamerrapport “Gemodder in de polder” inzake het slibdepot,
6. Statuten Stichting “De Bonnen”,
7. Bestemmingsplan, Streekplan en Structuurplan,
8. Lijst verzonden brieven,
9. SKAL-certificaat,
10. Het schaakspel in de Bonnenpolder ten behoeve van een maximale prijs,
11. Krantenartikel uit juni 2005,
12. Bedrijfsplan “De Hof van Vreugde”,
13. Integer ambtelijk functioneren & uitgifte gemeentelijke landbouwgrond,
14. Integer ambtelijk functioneren & misleiding,
15. Het spel van de Erven van Rijckevorsel.

c.c.:

- ing. A.H.M. Weterings, voorzitter Stichting de Bonnen,
- gemeenteraad Rotterdam,
- dorpsraad Hoek van Holland,
- Provinciale Staten van Zuid-Holland,
- Verenigde Vergadering van het Hoogheemraadschap van Delfland,
- bestuur LTO-Noord,
- Midden Delfland Vereniging,
- gemeenteraad Westland,
- gemeenteraad Midden-Delfland,
- gemeenteraad Maassluis,
- Rekenkamer Rotterdam,
- Ombudsman Rotterdam.